

har ødelagt Skattelovene, thi ikke et eneste Menneske vil tro det . . . (*J. Hage: Jo, dog nogle!*) . . . Ja, men det er ikke Mennesker — i politisk Forstand naturligvis. Det fremgaar meget klart af det Foredrag, som det ærede Medlem for Æbeltoft holdt her i Gaar, at nu skal der drives en stor Agitation paa dette Program, at Folketingets Flertal har standset Skattelovene, det skal siges, at hvis Folketingets Flertal ikke havde indtaget denne Stilling, havde vi faaet de to direkte Skattelove og Toldloven, og vi havde faaet Tiendeloven og mange andre Reforme. Jeg tror især, at Folk ville nære stor Fidus til de Herrer, naar de komme ud paa Landet og tale om Tiendeloven, thi vi huske allesammen, hvorledes de for 10 Aar siden med Hænder og Fødder satte sig imod, at de Bestemmelser, der nu findes i Tiendelovforslaget, fik Lov til at komme op til Landstinget. Disse Bestemmelser ere nu, da heldigvis de Herrer Flertalsmagt er brudt, komne til Landstinget og have faaet en saadan Modtagelse fra visse Sider af Landstinget, at enhver kan sige sig selv, og Befolkningen sikkert vil sige sig selv, at hvis disse Bestemmelser vare komne derop for 5 Aar siden, vilde vi nu rimeligvis have haft en Tiendeafløsningslov — ja, vi have jo en, men vi vilde saa have haft en Tiendeafløsningslov, der duer noget — eller vi vilde i alt Fald have været meget langt fremme paa Vej til at faa den. Derfor tror jeg, de Herrer skulle fare lidt sagte med at tale om Tiendeloven, thi det vil absolut paa Forhaand bryde Brodden af deres Agitation. Ellers skal jeg ikke nægte, at det glæder mig personlig overmaade meget at se det uhyre Fremskridt, der er foregaaet med de Herrer i de forløbne 4—5 Aar. Den Gang vare de Herrer saa uvillige mod det samme Tiendelovforslag: Nu ere de saa rasende forliebte i det, at de absolut ville have en Brændevinsskat for at lette det paa dets Vej.

De Herrer ville — det kom jo frem i Gaar fra det ærede Medlem for Æbeltoft — bygge deres Agitation paa Grundlag af, at der i en Del Kredse blandt Landboerne er Ønske om at faa de fire Skattelove fremmede. Forholdet er jo ikke, det vide

de Herrer meget godt, det, at man egentlig i nogle Kredse blandt Landboerne, maaske naar jeg undtager de allerstørste Besiddere, i og for sig er begejstret for en Brændevinsskat, men Forholdet er det, at Kravet og Ønsket om at faa de fire Skattelove er bundet i en Forestilling om, at naar man ikke tager Brændevinsskatte-loven, faar man heller ikke de andre tre. Det er paa denne Forestilling, at de ærede Medlemmer ville agitere, og de ville jo navnlig agitere paa disse overdrevne Forestillinger, som herske i mange Kredse, om de store Goder, som Toldloven vil yde. Jeg kan egentlig ikke antage, at de Herrer have en saa daarlig Tanke om de jordbesiddende Landmænd, at de ville drive deres Agitation paa den Maade, at de sige: Hvis vi havde faaet en Brændevinsskat, saa havde I faaet de direkte Skattelove, og saa behøver I jo ikke at bryde jer noget om, at de Folk, der ingen Hartkorn have, faa en Forøgelse i deres Byrder. Jeg antager ikke, at de Herrer have en saa daarlig Tro til vore Landmænd, at de virkelig paa dette Grundlag ville drive deres Agitation. Det bliver sikkert paa Toldloven, at den skal drives. Jeg har jo ogsaa saavel her som andet Steds saa ofte hørt det ærede Medlem udtale sig med den største Højtidelighed og sikkert den inderligste Overbevisning om, hvilke umaadelige Fordele Toldloven vilde medføre. Jeg kan ikke nægte, at naar der i en Del Landbokredse findes den Forestilling, at Toldlovens Goder ere noget saa overordentligt, medens Brændevinsskatten er en ren Baga-tel, er det ikke saa underligt efter den Maade, hvorpaa Agitationen er drevet. Vi fik i Dag et lille Billede af det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) af, hvorledes Toldagitationen er ført. Det ærede Medlem er rejst rundt i Landet med et helt Museum af Sko, Støvler, Knapper, Galanterivarer, Klædevarer og jeg ved ikke hvad, og han har saa taget hver enkelt Ting frem og sagt: „Paa den er der saa stor Toldbeskyttelse og paa den saa stor, og det bliver tilsammen saa og saa mange Millioner. Fik vi Toldbeskyttelsen strøget, vilde Forbrugerne spare alle disse Millioner. Hvad gjorde det saa, om vi fik en Brændevinsskat, som vi oven i Købet lade Fabri-